

**Axel Sørensen:** Jeg tror, at de producerende erhverv landet over med interesse har fulgt folketingets behandling af de to lovforslag, som i dag er til anden behandling, ud fra den erkendelse, at der på baggrund af disse lovforslag vil kunne ske en aktivisering, vil kunne skabes et fremstød, der både vil betyde en øget produktion og også være af økonomisk værdi for landet.

Jeg skal på det radikale venstres vegne fremsætte nogle enkelte bemærkninger nu ved lovforslagenes anden behandling.

Gennem arbejdet med disse lovforslag har man hovedsagelig tilstræbt at nå frem til en sådan form for de fremtidige afskrivninger inden for det alsidige erhvervsliv i Danmark, at den enkelte skatteyder nemt kan overse de skattemæssige virkninger af afskrivningerne, noget, som i de senere år har været alt andet end klart, og det gælder både for dem, der har benyttet sig af afskrivninger, og så sandelig også de myndigheder, der ud fra de gængse regler skulle bedømme afskrivningernes berettigelse. Disse besværligheder vil endda øges en overgang for skattemyndighederne, nemlig så længe der er skatteydere, der ønsker at fortsætte med den tidligere påbegyndte afskrivningsform og ikke ønsker at overgå til den, som nu indføres. Af disse grunde havde det været ønskeligt, om den højtærede finansminister havde kunnet anvise regler for overgang til andre afskrivningsregler fra et nyt regnskabsårs begyndelse.

Afskrivningsprocenten var oprindeligt foreslået til maksimalt at skulle være 25, men man har ment det rimeligt for at fremme investeringen at følge erhvervsorganisationernes repræsentanter i afskrivningsudvalget og fastsætte afskrivningsprocenten til maksimalt 30 i lighed med det, der gælder i Sverige. Da de nye afskrivningssatser kan forventes anvendt i stort omfang og der derved vil fremkomme en nedgang i skattebeløbet, har mit parti imidlertid givet tilslutning til finansministerens forslag om en trinvis ændring af afskrivningsprocenterne, således at afskrivningsprocenten det første år vil være 20 pct. af saldoværdien, det næste år 25 og det tredje år 30 gældende for maskiner, inventar og skibe, medens afskrivningen for bygninger fastsættes til den i lovforslaget nævnte procent på 25.

En afskrivningsprocent på 30 vil i de

fleste tilfælde være større end den tilsvarende slitage på det pågældende stykke inventar eller maskine. Dette kan medføre, at en afhændelse indbringer væsentligt mere end den værdi, det pågældende stykke inventar eller maskine er nedskrevet til. I lovforslagets § 6 angives der derfor, hvorledes forskelsbeløbet skal pålægges en afgift. Denne afgift var i lovforslaget ansat til 35 pct., men den højtærede finansminister er i udvalget gået med til at nedsætte den til 30 pct., hvilket flertallet kan tilslutte sig. Venstre og konservative har ikke kunnet tiltræde en fast afgiftsprocent, men foreslår i et ændringsforslag, at avancen beskattes som goodwill for halvdelen af den opnåede avance, og de to partier hævder, at dette ændringsforslag er at opfatte som et principielt ændringsforslag, fordi man betragter en fast afgift som en kapitalvindingskat og som værende i strid med skattefradragsretten.

Jeg vil i denne anledning ganske kort sige, at i det forslag til skattereform, som de to partier fremsatte, da de sidst havde regeringen og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var finansminister, foreslog man afskaffet fradragsretten for skat, der skulle betales af indtægter af samme art som dem, den nuværende finansministers forslag gælder. Hvis man er i tvivl og ikke kan erindre disse ting, kan jeg kun henstille, at man slår op i Rigsdagstidende, tillæg A. for 1952-53, sp. 6015, i § 14, stk. 8, og overbeviser sig om rigtigheden af det. Nej, det, der her foreslås, er ikke en opgivelse af skattefradragsretten, men kun en forenklingsmetode med en fast afgiftsprocent, som for skatteyderen hyppigst vil betyde et mindre beløb at betale, end hvis man bestemte sig for en indkomstbeskatning af fremkommen avance. Det kan dog måske ikke i alle tilfælde undgås, at der kan opstå forhold af særlig art. Der kan være enkelte tilfælde, således som det ærede medlem hr. Foged nævnte, hvor en skibsreder, en ejer af en fiskerkutter, en fragtbåd el. lign. gennem en menneskealder har afdraget på et fartøj og således opsparet i det, men så på grund af alder afhænder sit aktiv til en højere pris end saldoværdien og derved pålægges en afgift, som formindsker det beløb, der var opsparet igennem det pågældende fartøj og bestemt til alderdommen. Flertallet har